

Đây là bài thuyết trình của Tán Sĩ Trán An Bài dành cho Đoàn Liên Minh Thánh Tâm San Jose tại Đán Thánh Tá Đáo VN, tháng 6 năm 2003.

Muán nghe ß âm thanh bài thuyết trình, xin bấm vào ß địa chỉ ß đây:

<http://www.saigonecho.com/main/phatthanh/thuyetgiang/20792-camnghiemtuoigia.html>

Năm nay tôi 63 tuổi. Nghe nói nếu tôi ở Việt Nam (VN) thì đã được nâng lên hàng “Cá” rồi: “Cá Bài”, nghe oai quá, vì tuổi tôi thuộc trung bình ở VN ít hơn ở Hoa Kỳ này. Sống được trên 60 tuổi thì đã được coi là thọ rồi.

Mát trong những triệu chứng “lão hóa” của tuổi già là người già người gßt, người đầu người đổ. Nhưng chứng người chứng vài phút rồi lại tỉnh. Cái người này không phải thực sự là cái người như họ còn sống, mà là triệu chứng của sự suy thoái về thể. Đá tại “Cám nghiệm với tuổi già” của tôi được trình bày vào giữa buổi trưa hè nóng nßc, lại sau bữa cơm trưa, và trước mặt các thành viên đoàn họp trên 6 buổi này thì rất có thể dĩ nhiên người nói dĩ nhiên người nghe mà thôi. Có phải không quý vị?

Tôi như vậy có mặt cả bà rất thích nghe các cuốn băng thu lại chứng trình phát thanh Tiếng

Cơm Nghiêm V Tu i Già

Tác Giả: Tỉ n Sĩ TR N AN BÀI
Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 15:09

Vợ ng Tình Thợ ng (TVTT) do tôi ph trách. Bà nói: “Tr i i, tôi mê Ti ng Vợ ng Tình Thợ ng c a ông kinh kh ng! Nhà tôi đ y đ y bằng TVTT. T i nào tôi cũng ph i m m t cu n ra nghe, r i ng lúc nào không hay. Khi nào h t bằng là máy t đ ng t t!”

Tr i i! Thì ra chợ ng trình phát thanh TVTT c a tôi đã tr thành li u thu c ng cho bà con, hay nói văn hoa h n thì TVTT có tác đ ng đem thính gi vào cõi thiên thai! Cũng gi ng nh ngày x a các c ta thợ ng ru con ru cháu ng bợ ng cách ngâm nga dăng h t, ng m đ ng hay đ c các bài Phú K H n v y!

Có m t câu chuy n vui c a m t nhà thuy t gi ng Kinh Thánh và m t bác tài x taxi. Hai ng i này ch t vào lúc tu i già và đ n c a thiên đàng g p thánh Phêrô. Khi v a th y bác tài, thánh Phêrô vui v , mau m n m c a và m i bác vào ngay. Đ n phiên nhà gi ng thuy t thì thánh nhân đống s p c a i. Ng i này bu n bã, nói v i thánh nhân:

- Th a thánh c Phêrô, sao ngài i đ i x v i con th này. Su t cu c đ i con hi n dăng cho Chúa, con đi gi ng Kinh Thánh cho bi t bao nhiêu ng i, mà sao con không đ c vào thiên đàng. Còn cái anh chàng tài x kia, h n có làm gì cho Chúa đâu. Sáng s m đã lái xe vòng vòng ki m tỉ n sinh s ng. 3 gi chi u là b t đ u đi la cà c các quán nh u. X n x n mãi đ n khuya m i v nhà, n m lần ra ng . Sáng mai i đi ki m tỉ n nh u ti p. V y mà sao h n i đ c vào thiên đàng, còn con thì không?

Thánh Phêrô m m c i tr i v thuy t gi ng:

- Nh ng đ i u con nh n xét đ u đúng c đ y. Nh ng con có bi t không? Các bài gi ng thuy t v Kinh Thánh c a con v a dài, v a d , i v a dai. Con ăn nói huyền thuy gi ng nh máy bay c t cánh r i bay i n vòng vèo mà không tìm đ c bãi đáp, khi n cho c t a ng i ng gà ng g t, ch ng ai bi t Chúa là gì. Thành ra, con gi ng cũng nh không. Còn bác tài x kia lái xe trong lúc say r u, ai cũng s b tai n n ch t, nên ng i đ c kinh, nh đ n Chúa. Th cho nên, bác x ng đáng đ c vào n c Thiên Đàng!

Khi tu i đ i c a chúng ta b t đ u bợ ng con s 6 thì hình nh s c di n và tính tình b t đ u thay đ i r t nhanh.

1. Tu i già l m c m

Cơm nghi m đ u tiên c a tu i già là b t đ u quên. Th nên con cháu b t đ u chê mình là "ông già l m c m!". Rõ ràng cái ng i đ ng tr c m t mình là ng i mình g p hàng ngày, hàng tu n, mà sao t nhiên mình quên h n tên c a h . Nh hoài không ra!

M t ví d khác: V a trên nhà xu ng đ i b p đ nh l y cái gì, mà khi t i b p i quên bợ ng đi, không bi t đ n đó làm gì. Đ ng m t h i m i nh đ c: “À, thì ra đ nh xu ng b p l y cái ly u ng n c!” Rõ ràng tay đang c m chùm chìa khóa. Th mà c l ng l n đi tìm chìa khóa!

Gi i tr không thích ng i già nói chuy n đâu, vì mình có cái t t nói đi nói i m t s ki n t i 3, 4

Cơm Nghiêm V Tu i Già

Tác Giả: Tỉn Sĩ TR N AN BÀI
Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 15:09

l n. V a nói r i mà t ng ch a nói, l p đi l p l i, khi n cho ng i nghe phát ngán. Mà chính mình thì không bi t nh v y. Ngày x a lúc còn tr , k chuy n gì thì ng n g n, đâu ra đó. Còn bây gi , nói vòng vo Tam qu c, nói mãi mà ch a vào đ , khi n con cái sinh ra b c mình:

- B mu n nói gì thì nói to t ra đi. B nói vòng vo hoài, con ch ng hi u gì c !

- Tao là b mày. Tao nói tỉ ng Vi t ch tỉ ng gì mà mày không hi u.

Và th là b con đi vào ch cãi l n v i nhau, ch ng ra cái th th ng gì c !

Tu i già l m c m hay quên. y th nh ng, có nh ng v n đ không đáng nh thì l i nh dai vô ch ng. Nh ng chuy n ngày x a, b n bè m t lòng nhau, gi n h n nhau thì l i không quên đ c. Đây là m t câu chuy n có th t t i m t x đ o kia. Có hai c trong m t b a chén anh chén tôi. R u vào l i ra. Hai ng i có chuy n b t đ ng ý ki n, r i đi đ n ch gi n nhau, không nhìn m t nhau n a. B ng đ ng m t hôm, m t c th y đ a con c a ng i b n đi l . Vì gi n b n mà trút n i gi n vào đ a con c a b n m i có 13 tu i. Th ng bé đang ng i đ l thì ông c đu i nó đi ch khác, l y c con nít không đ c ng i hàng gh dành riêng cho ng i l n trong nhà th . Đ n khi ông c này qua đ i, b th ng nh s ng i đ i đ ngh , cũng đi đ l an táng và còn đ t theo th ng bé. Khi v a đ n nhà th , th ng nh nhìn th y hình ông c đ g n quan tài, nó nh l i:

- B i, cái ông già này tr c đây con đi l , ông đu i con m t cách vô lý. Con ghét cái ông này h t s c mình!

Ông b bi t ngay là b n mình vì h n truy n x a nên tr thù con mình. Và r i, ông đ n th ng nh v , b l luôn. Càng già, gi n càng dai!

V y thì th a quý v , “già sinh t t, đ t sinh c”. Tu i già, nh ng đ i u đáng nh thì l i quên, mà nh ng đ i u đáng quên thì l i nh . Chúng ta ph i nh t quy t quên đi nh ng h n thù quá kh , đ tu i già chúng ta đ c bình an th thái.

Có m t bà đ n trình v i cha s r ng bà ta v a đ c Chúa Giêsu hi n ra. Cha s không tin, cho là chuy n b a đ t, nên l nh sang chuy n khác. Ngày hôm sau, bà ta l i đ n nói v i cha r ng đ em qua Chúa hi n ra v i bà. Cha li n h i: “Th Chúa nói gì v i bà?”. Bà k l i m i đ i u tr c sau, nh ng cha s v n không tin. Cu i cùng, đ th xem bà nói th t hay gi , cha đ ngh v i bà:

- Tôi nói th t, bà đ ng bu n nhá! Tôi không tin nh ng đ i u bà nói đâu. V y đ ch ng minh r ng Chúa th t s đ hi n ra v i bà thì l n t i, bà h i Chúa xem ông cha s này đã ph m t i gì v i Chúa.

Bà già vui v tr l i:

- Vâng, đ c, con s h i giùm cho cha.

Hôm sau, bà đ n g p cha s và k l i bà đã g p Chúa r i. Cha li n h i:

Cơm Nghiêm M V Tu i Già

Tác Giả: Tỉn Sĩ TR N AN BÀI
Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 15:09

- Sao? Th bà đã h i Chúa v t i c a tôi ch a?

Bà tr i:

- D , có.

- Th Chúa có tr i bà không?

- D , có.

Cha s lúc đó có v h i ngán r i, vì Chúa mà k t i cha v i bà thì cha s x u h i m. Nh ng cha c đánh li u h i t i p:

- Th Chúa k nh ng t i gì c a tôi cho bà nghe?

Bà già thông th đáp:

- Sau khi con h i t i c a cha thì Chúa tr i: “Ta quên h t r i!”

V a m i đây, quý v có đ c nghe bài gi ng thuy t v d ngôn trong Phúc Âm “Ng i Cha nhân t và đ a con hoang đàng”. Lý do ng i cha đã hành s nh v y là vì ng i cha đã quên, quên h t t i tình c a ng i con b nhà ra đi. Đ c Phúc Âm, chúng ta th y nhan nh n nh ng câu chuy n t ng t v “b nh” quên c a Chúa. Tr c gi Chúa b đóng đinh, có anh tr m lành nói r ng: “L y Thầy, khi nào Thầy v n c Thiên Đàng, xin nh đ n con cùng!” N u chúng ta vào đ a v Chúa thì dù có tha cũng ph i h ch sách, c nh cáo anh tr m lành này, ch đâu có tha cách đ dàng đ c: “Anh có bi t r ng anh đi ăn tr m, anh làm kh cho bao nhiêu gia đình, anh ph i đ n t i đã r i m i đ c tha!” Nh ng Chúa thì không nh v y, Ngài đã tr i ngay cho anh: “Ta b o th t, ngày hôm nay, ng i s đ c cùng ta trên n c Thiên Đàng.” Chúa quên h t t i i c a anh k tr m, cho nên anh ta l i tr m luôn c n c Thiên Đàng.

V y chúng ta hãy b t ch c Chúa: Quên đi h t nh ng l i m, nh ng b c b i đ i v i anh em chúng ta.

2. Tu i già t i thân và cô đ n

Cơm nghi m th hai c a tu i già là hay t i thân và s cô đ n. T i sao l i hay t i thân? Vì lúc tr c mình còn tr , còn kh e m nh, cái gì mình cũng t làm đ c. Nay tu i già s c y u, làm không đ c n a thì ph i nh con cháu. Mà nh v chúng nó thì nó không ch u làm ho c n u có làm thì làm m t cách mi n c ng, l i còn la m ng mình. Ngày x a mình lái xe ch con đi h c bao nhiêu năm tr i. Nay mình không lái xe đ c n a, nh con cháu ch đi nhà th thì chúng nó nói nhà đ c kinh cũng đ r i, vì c gì ph i đ n nhà th. Th là t i thân. Bu n i là bu n!

l i còn c nh cô đ n n a. Ngày x a, khi còn tr đi làm có tỉn, mua quà mua bánh cho con cháu thì nó còn thăm còn h i. Ho c là ngày x a còn kh e m nh, gi con gi cái cho chúng nó đi làm

thì chúng còn sẵn đón, hời han. Nay v già, ngời m t ch , nói không ra hời, nói chuyện n x sang chuyện kia, ch ng con cháu nào mu n nghe n a. Có gời chúng nó đ n thì rời l m la l m lét, câu tr c câu sau, chúng nó cũng l nh đi h t. Đ i v i nh ng c còn đ c p, c ông c bà, thì s m t i còn th th v i nhau đ c. Ông x ng bà h a, ông “Kính M ng” thì bà “Thánh Ma”, k ra cũng còn đ , nh ng khi ch còn l i m t c ông hay m t c bà thì s cô đ n bu n t i càng ghê g m h n n a.

Cho t i m t lúc nào đó, khi chúng ta không còn đ kh năng đ t lo nh ng vi c c n cho riêng chúng ta thì tình tr ng còn khó khăn h n. Con cháu b n công ăn vi c làm, không th đ nhà đ trông coi chúng ta. Mà dù chúng nó có đ nhà, thì l m khi cũng không đ kh năng và không t i n đ giúp đ chúng ta trong các vi c v sinh cá nhân c n thi t đ c. Lúc đó ph i nghĩ đ n gi i pháp vào Vi n D ng Lão. Tôi đã có đ p vào thăm các n i đó, và tôi ph i công nh n r ng n i đây s là m t c n ác m ng đ i v i r t nhi u ng i. Ph i chu n b tinh th n đ m t ngày nào đó b t bu c chúng ta ph i vào đây s ng. Hãy c t ng t ng, đó là m t n i t p trung t t c nh ng ng i già, đ th b nh t t chung v i nhau. M i phòng có 2 ho c 3 ng i b n cũng gi ng gi ng nh mình. Ngày trái gió tr gi i, có c phát b nh, rên r su t ngày đêm, lâu lâu l i rú lên m t ti ng, nghe r t rùng r n. Ng i n m gi ng bên c nh m i hôm qua còn rên r , ôi, qua đêm đã ra ng i thiên c . H i làm sao mà không s cho đ c?

Th a quý v ,

Tình tr ng này ch c ch n ph i x y đ n, chúng ta không th nh m m t làm ng đ c. Chúng ta ph i nghĩ t i, ph i chu n b , đ có m t ngày, m t ngày không xa, chúng ta ph i đ ng đ u v i nó. Tôi nh n m nh, chúng ta không th tr n tránh nó đ c, nh ng ph i chu n b đ đ ng đ u v i nó.

Trong cu c đ i c a m i ng i chúng ta, có bi t bao nhiêu bi n c tôi nghĩ còn khó khăn, kinh kh ng h n cái c nh tu i già bu n t i và cô đ n này, có nh ng n i chúng ta đã sinh s ng còn khi p đ m h n các Vi n D ng Lão nhi u, mà chúng ta đã v t qua đ c t t c . V y thì v i ni m c y trông vào Chúa, chúng ta hãy vì th ng con cháu, m t ngày nào đó, khi chúng ta th y Vi n D ng Lão là n i thích h p cho tu i già chúng ta thì hãy tình nguy n ch n n i đó đ s ng nh ng ngày cu i đ i. Đây là lúc chúng ta ph i nh l i nh ng gì chúng ta đã h c, đã nghe trong cu c đ i và ph i đ c đem ra áp d ng: Chúa là ngu n an vui duy nh t đ i con.

3. Tu i già b t l c

B t l c là tình tr ng không còn kh năng s c l c đ làm nh ng công vi c bình th ng mình v n làm. Có chân đó, nh ng chân không đ s c đ di chuyện thân xác t ch này đ n ch kia. Có tay đó, nh ng tay không còn kh năng c m gi m t v t gì cho ch c. Có tai đó, mà có khi ng i ta hét bên tai cũng không nghe th y gì. Có m t đó, mà không còn xác đ nh đ c ng i hay v t ngay tr c m t mình. Đó là tình tr ng b t l c.

M t b l c Phi Châu có t c l b t cha m già leo lên cây, r i con cái đ đ i đ t rung cây. Ai không còn đ s c ôm ch t thân cây mà r t xu ng là b t l c, là vô đ ng, cho ch t luôn.

Khi t i tu i già, thân xác và tinh th n s l m vào tình tr ng b t l c. Nh ng có m t kh năng tâm linh không tr thành b t l c cho t i lúc linh h n lìa kh i xác. Đó là kh năng c u nguy n và k t h p v i Chúa.

Đ c Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, trong th g i cho nh ng ng i già vào năm 1999, đã tâm s v i các tu sĩ già r ng: “H i Thánh tin t ng n i ph n đóng góp c a anh em qua l i c u nguy n liên l , ch đ i các l i khuyên già đ n kinh nghi m c th c a anh em, và ch ng tá cho Tin M ng mà anh em s ng h ng ngày làm gi u cho H i Thánh.”

Chúng ta đ ng t ng tu i già b t l c mà không làm đ c nh ng vi c “c th ” khi n cho gi i tr ph i kh m ph c đầu. Cách đây m y hôm, tôi xu ng Nam Cali đ d đám táng m t ông b n già. Ng i quá c có m t bà ch dâu m i bên Úc, năm nay 80 tu i. Bà đi máy bay m t mình t Úc qua Hoa K . Con cháu bên Úc đ a c ra phi tr ng. Còn con cháu bên Hoa K đi đón c . Con cháu đón c c ng qu c ngo i, vì đây là chuy n bay t Úc đ n, nh ng ch ng hi u sao h ng máy bay l i đ a hành khách qua c ng qu c n i. Th là bà cháu ch ng g p nhau. Hai ti ng đ ng h sau, ng i nhà t nhiên th y chu ng g i c a. M ra thì ch th y có mình bà c v i hành lý ng n ngang, mà ch ng th y ng i nhà đầu c . V a lúc đó thì đi n tho i c a ng i đi đón t phi tr ng g i v cho bi t không tìm th y bà. Ch c bà đi l c r i. Thì ra khi bà không th y ng i ra đón, bà đã t đi lãnh hành lý và nh xe buýt c a phi tr ng ch c v đ a ch mà con cháu vi t s n cho c . Cái hay là bà c không nói đ c m t câu ti ng Anh nào, mà ng i M v i hi u c mu n gì và đ a c v t i nhà b ng yên vô s .

Còn C ng Đ ng chúng ta ai cũng bi t bà c Nam. Bà đã qua đ i m y năm nay và xác đã đ m v VN chôn c t. H i năm 1988, trong phái đoàn c a C ng Đ ng chúng ta đi d l phong 117 Hi n Thánh T Đ o VN, có bà c Nam, năm đó c cũng trên 80 tu i. Khi phái đoàn hành h ng t l Đ c v Paris b ng xe buýt, xe ng ng l i gi a đ ng t i m t làng nh đ m i ng i ngh ng i co dẫn thân th . Theo l nh c a tài x , m i ng i xu ng xe mua quà k ni m và ph i tr l i xe sau 30 phút. H u nh ng i nào khi tr v cũng đ m theo lon n c, vì đi đ ng xa khát n c l m. Ch riêng có bà c Nam l kh c m m t b ch nh n, ngon ng t nh nh n H ng Yên v y. Ng i ta h i c ki m đ u ra th trái cây quý hóa này. C tr l i: “Thì c cái ng h m đó!” Trên 80 hành khách già tr l n bé đ y đ , mà không ai tìm ra ch bán nh n, ch có mình m t bà già trên 80 tu i, không bi t nói m t ch ti ng Anh, ti ng Pháp nào, th mà c đã tìm ra m t th mà không ai tìm đ c. B i v y có đôi khi chúng ta cũng đ ng nên chê già b t l c ná!

Chúa Giêsu, sau 3 năm b n ba kh p thành th đ n thôn quê đ rao truy n Tin M ng n c tr i. Ngài đã làm bao nhiêu phép l c u ch a b nh nh n. Th nh ng chính vào lúc Ngài n m b t đ ng trên Thánh Giá, chính vào lúc Ngài b bu n t i sâu xa, chính vào lúc c v tr b r i Ngài, x nh c Ngài, chính vào lúc ng i đ i t ng nh Chúa b t l c, chính vào lúc h u nh c Đ c Chúa Cha cũng đ Ngài cô đ n, t i nh c “L y Cha, sao Cha b con cô đ n th này?”, thì Ngài đã hoàn t t s m ng tr ng đ i nh t là c u chu c t i l i nh n l i.

4. Tu i già gi ng nh tu i th

N u đ m so sánh hình nh m t em bé m i sinh ra v i m t c già th p t nh t sinh, ng i ta

Cơm Nghiêm V Tu i Già

Tác Giả: Tỉ n Sĩ TR N AN BÀI
Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 15:09

th y khác nhau m t tr i m t v c. Em bé nh chi c bông hoa xinh t i m i n . Còn c già nh chi c hoa héo tàn. M t tr i t gia đã khuyên chúng ta r ng: “B n ph i làm sao đ khi v a sinh ra thiên h c i trong lúc b n khóc, nh ng khi b n ch t thì thiên h khóc trong lúc b n c i.”

Tuy nhiên, trong cái khác bi t già tr đó, tôi v n th y có nh ng đi m t ng đ ng r t ng nghĩnh:

M t bé th không th t ăn u ng đ c và th c ăn ph i là đ l ng. M t c già ăn u ng cũng ph i có ng i đứt và c cũng không th ăn th c ăn c ng đ c n a.

M t em bé c n ph i m c tã thì m t c già cũng c n ph i mang cái th đó khi không còn kh năng ki m ch b ph n tiêu hóa c a mình.

M t em bé ăn r i i nh m m t ng li bì thì m t c già cũng y h t nh v y.

M t em bé tr c khi bi t đi thì ph i bi t bò, di chuy n b ng 2 chân và 2 tay. Còn m t c già sau khi đi đ ng m y ch c năm thì i c n thêm cái g y cho đ 3 chân. Có khi c ph i đi b ng cái xe 4 chân, v chi là c có t i 6 chân l n!

M t em bé th ng hay h n hay d i, có khi còn gi v đầu đ n đ đ c m v v an i. Các c đ n tu i v già tính n t cũng y h t nh v y, đ ng m t tí là h n là d i, b c m không ch u ăn, b t c bà năn n mu n đ t h i m i ch u ăn tr l i. Có nh ng c đau y u đ c các con thay phiên săn sóc. Hôm nào đ a con khó tính coi c thì c vào khuôn vào phép, ch ng dám kêu ca, b o ăn là ăn, b o u ng là u ng, không th dài th v n. Còn hôm nào g p cô con gái có tính nuông chi u m t tí là y nh th ra m t nhõng nh o, gi n h n, đòi này đòi kia đ th , h i gì cũng ch nh m m t, không thềm tr l i, ra đi u m t mã l m.

Phúc Âm có k r ng Chúa Giêsu yêu bé th và nói r ng ch nh ng ng i gi ng nh tr th m i đ c vào n c Thiên Đàng. Nhi u c s không đ c lên Thiên Đàng vì làm sao già l kh mà gi ng tr th đ c. V y thì hôm nay, các c nghe con phân tích nh v y, các c yên trí nhá, các c cũng có nhi u đi m gi ng tr th l m đ y! N c thiên đàng là c a các “c bé th” đ y!

5. Tu i già ban phát

Khi còn tr , con ng i ta có khuynh h ng tích lũy h t m i th cho mình đ làm hành trang b c vào đ i.

M t bà b n tôi có đ a cháu n i m i 4 tu i mà đã kh n l m, kh n đ n n i bà đã ph i khen r ng: “Con nh m i ba cái tu i ranh mà đã nh th n gi c a!” Hàng ngày, m i bu i sáng m nó ch sang nhà bà nh trông giùm đ đi làm. Đ n b a ăn, có món nào ngon là nó b t đ u n nh bà: “Bà i, cái món cá kho t này bà n u ngon l m. M con cũng thích đ y, bà nh dành cho m con m t tô nhá!” Hôm khác, nó l i đ i ki u: “Bà i, hôm nay nhà Ví Vi ch ng có cái gì ăn c . Bà nh đ dành cho b m con m y cái bánh gai này nhá!” R i m i bu i chi u khi m đ n đón v , tay nó l kh bê túi tã và s a, mà v n ch a ch u v , nó h i bà: “Bà i, hôm nay bà có gì cho

con đem v cho b m con ăn không?” C t ng nhà bà nh ti m “food to go” không b ng!

Nh ng m i khi bà đ n nhà nó thì nó theo dõi bà k l m. Ch a b c chân vào nhà, nó đã nh c: “Bà nh đ dép ngoài c a nhá. Đ ng có mang vào nhà. D nhà, má con ph i lau đ y!” Trong khi đó m i khi đ n nhà bà, nó đ nguyên c dép leo lên gh sa lông ng i ch m ch thì ch ng sao. M i l n bà c m đ n th g c a nhà nó là nó d n: “Cái con dao đó là c a m con đ y nhá. Bà làm r i nh đ l i vào ngăn kéo, đ ng có đem v nhà bà!” Khi ra v n sau, bà đi đôi dép c a m nó. Nó cũng nh c: “Cái dép đó c a m con làm v n đ y, bà đ ng có đi vào, d l m!”

Tôi cũng có th ng cháu tên Hoàng, m i 3 tu i, g y gi x ng mà ăn thì kh i chê: “Ng i g y th y c m” mà! C ngày th B y là b m và ch em nó kéo đ n nhà tôi ăn c m, r i m nó còn làm đ ăn cho su t c tu n. M t hôm, tôi trêu nó:

- Hoàng đ n ăn h t c m nhà bác Bài r i. T i nay bác ch ng còn gì ăn c . V y t i nay bác lên nhà Hoàng ăn c m nhá.

Nó tr l i l n: “D , không?”

- T i sao v y?

- Vì nhà em h ng có cái gì ăn đ c h t!

- Th nhà Hoàng có t l nh không?

- D , có.

- V y trong t l nh có th gì?

- Ch ng có cái gì c , ch có n c l nh thôi!

Th a quý v ,

Ch ng ai đ y chúng nó keo ki t và gi c a nh v y. B n tính t nhiên c a tu i tr là ph i tích lũy c a c i cho cu c s ng. Vì đ i chúng nó còn dài mà! Còn tu i già chúng ta thì sao?

Đây là kinh nghi m c a b n thân tôi. Sau bao nhiêu năm ph c v C ng Đ ng, nhà c a tôi b b n. Cách đây m t năm, tôi ph i thu gi n đ đ c cho s ch s , ngăn n p. Cái gì còn xài thì gi , cái gì không thì ph i v t đi không m t chút th ng ti c. Nh ng sách lu t, nào là hình, h , th ng m i, nào là lu t H ng Đ c hay lu t Cali tôi đ u v t s t rác h t, vì tôi nghĩ t nay đ n lúc ch t, ch c ch ng bao gi tôi còn xài đ n th đó n a. R i đ n nh ng sách đ y v mua bán nhà c a, nh ng sách đ y làm sao mua nhà mà không có ti n “down”, nh ng sách đ y làm tri u phú v i hai bàn tay tr ng, v.v... tôi cũng v t h t, coi nh t nay v h u r i, đầu c n nh ng th đó n a.

Tôi đã gi l i nh ng sách gì? Đó là t t c nh ng sách báo v đ o, vì tôi nghĩ r ng th nh tho ng mình còn c n tra c u đ đi đ y l p giáo lý tân tông hay có đôi khi ph i vi t bài n bài kia đ chia s v i m i ng i v m t v n đ nào đó, nh v n đ “tu i già” hôm nay ch ng h n. Nh ng tôi

Cơm Nghiêm V Tu i Già

Tác Giả: Tỉn Sĩ TR N AN BÀI

Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 15:09

biết rằng, chắc chắn sẽ có một ngày, và ngày đó cũng không xa, tôi không còn khả năng đi, không còn khả năng nói nữa thì chắc rồi cũng sẽ vượt đi luôn. Đó là hình ảnh nh thi gian chu n b ra đi của tôi. Ra đi với hai bàn tay trống, ra đi trong tình yêu, ra đi trong cô đơn, không bên bè, không thân quyến nào có thể giúp đỡ tôi hoặc đi ngang hành với tôi trong quãng đường cuối cùng của cuộc đời.

Tóm lại, tu i trở thì tích lũy, còn tu i già thì cho đi. Bội v y mà người đi có đức hạnh lập chức thi. Đó là một hình thức trả công cho ai trả công khi con người trở về với lòng đức. Còn chúng ta, những người theo Chúa Kitô, cũng phải chu n b s n sàng. Thấy mình đã chết trở lại trên Thánh Giá, đức n n i b đức lột mà lính La Mã còn xé ra chia nhau thì chúng ta còn muốn gì cho mình những thứ gì? Và liệu chúng ta có khả năng đức gì cho mình những thứ đó cho tới lúc chết không?

Của ai, quyền của, danh vọng? Những thứ đó là của đời, hãy trả lại cho đời.

Những kiến thức, sự khôn ngoan, những kinh nghiệm mà chúng ta học được trong bao nhiêu năm cuộc đời: Hãy chia sẻ cho thế hệ đàn con, đàn cháu chúng ta.

Sách Khôn Ngoan có viết rằng: “Tu i già đáng kính trọng, không phải vì trọng danh, cũng không phải vì cao niên, nhưng vì người đi u b c thì khôn ngoan.” Thấy quý vị, có nhiều người khuyên tôi nên nhuộm tóc cho trở lại một tí. Nhưng như lời Kinh Thánh này “Người đi u b c thì khôn ngoan”, cho nên tôi không nhuộm tóc nữa.

Thánh Kinh còn nói gì về tu i già nữa? Xin mời quý anh nghe tiếp Sách Khôn Ngoan: “Người đi u b c thì đẹp lòng Chúa, đức Chúa yêu đi u. Và nếu đang sống giữa những kẻ tội lỗi, cũng được Chúa đi đi khác. Và đức đem đi như thế, kẻ sống gian tà biết đi lòng họ. Vì sự say mê đi làm cho sự lành ra tăm, và tình đức làm điên đảo tâm hồn thanh sạch.” (Sách Khôn ngoan, 4:7-15)

Có nhiều người sẽ nói rằng: Tỉn b c tôi không có, chắc quyền tôi cũng không, khôn ngoan lại càng không có. Vậy lấy gì mà cho?

Thấy, nói vậy mà nhiều khi không phải vậy đâu. Không có ai trên đời lại cho là mình thì khôn ngoan, bằng công là trong cuộc đời mà người, rồi thì nhiều lần chúng ta phê bình chỉ trích người khác. Chính cái việc chê bai người khác là đi u hi u cho biết mình khôn hơn, giỏi hơn người ta. Nếu không khôn hơn, giỏi hơn thì tại sao ta lại chê người là dở?

Còn một thứ mà tôi biết chắc chắn ai cũng có, có đức thấy, nhưng đôi lúc chúng ta lại dè x n, không muốn cho đi. Đó là N C I. Chúng ta phải công nhận rằng nhiều khi trong cuộc đời chúng ta có một nỗi khổ đau, nỗi khổ đau, nỗi khổ đau, mà chúng ta cũng không muốn cho đi. Đời lại, chúng ta toàn cho con cái, cháu chắt hay anh em trong Công Đ ng những nh n, qu u c, phê bình và chỉ trích. Bao nhiêu kinh nghiệm đức cay của cuộc đời đã tỏ ra nên sự khôn ngoan của tu i già và đã chứng minh rằng: chỉ có N C I mới có thể hoá cái đức nh n sai trái của con cháu hoặc anh em chúng ta. Vậy hãy cho đi, cho đi hết những nỗi khổ đau mà chúng ta còn có thể cho được.

6. Tu i già b nh t t

Tu i già g n li n v i b nh t t. Ph t giáo nói r ng trên đ i có 4 cái kh : Sinh, B nh, Lão, T . Nh ng th c ra có Lão thì t t nhiên có B nh và r i d n t i T . Khi ph i đ i di n v i đau kh , con ng i c g ng tìm cách xa lánh nó, ho c có tôn giáo d y cách đi t tr nó. Nh ng h i r ng x a nay đã có ai trên đ i đi t đ c Sinh, B nh, Lão, T ch a?

Không ai ch i cãi r ng Sinh, B nh, Lão, T mang l i nhi u kh đau cho nhân lo i, nh ng Đ o Công Giáo d y con ng i thánh hoá kh đau, bi n kh đau thành tình yêu và r i kh đau s tr nên ni m hoan l c. Đ i s ng c a các thánh đ u ch ng minh r ng các ngài đã không s đau kh , trái l i, vì lòng yêu Chúa và yêu tha nhân, chính các ngài đã đi tìm đau kh cho chính mình.

M i khi m t em bé đ c sinh ra, là đã có m t m m s ng trên vũ tr này. S s ng là m t n hu cao tr ng nh t Chúa ban cho loài ng i. Th thì t i sao l i nói Sinh là kh ? Trong th c a ĐGH Gioan Phaolô II, ngày 1-10-1999, g i riêng cho ng i già, v i tâm h n thi sĩ, Ngài đã vi t r ng: “Ch c n nhìn c nh v t thay đ i quanh năm, trên núi đ i, trên đ ng b ng, trên đ ng c , trong thung lũng, trong r ng r m, trên c cây, thì đ hi u. Có s tao phùng gi a nh p s ng c a con ng i và các chu k c a thiên nhiên, mà con ng i là m t thành ph n.”

V nh ng đau kh do b nh t t gây ra, ĐGH Gioan Phaolô II đã nói v i các b nh nhân r ng: “Chính tình yêu Kitô giáo mang l i giá tr và ý nghĩa cho cu c s ng chúng ta, c khi t t nguy n b nh ho n l y m t đi s toàn v n c a thân xác. Th a anh ch em, nh Chúa Kitô trên Th p giá, anh ch em th t m nh m .”

Đ i v i tu i già, Kinh Thánh vi t r ng tu i th là d u ch đ c Thiên Chúa chúc phúc (St. 11, 10-32).

7. Tu i già liên h đ n s Ch t

Có nhi u ng i ch t trong lúc còn tr vì tai n n, vì b nh t t. Nh ng tu i già g n li n v i s ch t. Thêm m t tu i đ i là ti n g n đ n s ch t. Thánh Phaolô khi v già đã vi t: “Còn tôi s p ph i đ máu ra đ làm l t , đ n gi tôi ph i ra đi. Tôi đã chi n đ u trong cu c chi n cao đ p, đã ch y h t ch ng đ ng mà gi v ng đ c tin. Gi đây tôi ch còn đ i vòng hoa công chính mà Chúa là Đ ng phán xét dành cho tôi.” (1Tim.4, 6-8).

Trong bài gi ng cho giáo tri u Roma vào năm 2000, Đ c C H ng Y Nguy n Văn Thu n đã nói v s ch t nh sau: “Đó là ‘gi’ xinh đ p nh t, ‘gi’ c a s s ng ch không ph i c a s ch t. Đó là lúc g p g Chúa Giêsu. Chúng ta s tr ng th y Ngài. Ngài đ ng đó ch đ i chúng ta và cùng v i Ngài chúng ta cũng s g p M Maria. Vì th , nên khi còn s ng đã bi t bao nhiêu l n chúng ta c u kh n M đ xin M c u b u cho chúng ta: ‘C u cho chúng con là k có t i, khi nay và trong gi lâm t ’. M s ti p đón chúng ta nh m t Hi n M u yêu th ng và d n đ a chúng ta là con cái d u yêu c a M đ n v i Thiên Chúa Cha.”

Th a quý v ,

Nh v y thì “Sinh, B nh, Lão, T” theo quan ni m c a đ o Công Giáo không còn ph i là nh ng n i kh đ au trên đ i n a. Tuy nhiên, có m t vài v n đ chúng ta th ng g p th y trong khi đ các đám táng mà tôi nghĩ chúng ta ph i cùng nhau xem xét i hôm nay.

a) Trong m t s t Cáo Phó, chúng ta th ng đ c r ng: “Gia đình chúng tôi vô cùng đ au đ n báo tin cùng thân b ng quy n thu c: Cha c a chúng tôi là ông Giuse Nguy n Văn M v a đ c Chúa g i v .” Th a quý v , n u thân nhân chúng ta đã “đ c Chúa g i v ” thì có gì mà ph i “vô cùng đ au đ n”? Vì th , tôi xin đ ngh chúng ta s a i i cáo phó đó. Ch ng h n: “Trong ni m hy v ng vào m u nhi m Chúa Kitô Ph c Sinh, chúng tôi xin loan báo đ n thân b ng quy n thu c: Cha c a chúng tôi là ông Giuse Nguy n Văn M v a an ngh trong Chúa.”

b) Trong nh ng b n Phân u, chúng ta th ng th y câu này: “Nguy n xin Thiên Chúa nhân t S M đ a linh h n Giuse hay Maria... v h ng Nhan Thánh Chúa.” Ch “s m” ở đây hàm ý là có s “m c k t” nào đó... Th c ra, linh h n m t ng i m i qua đ i có v v i Chúa th ng t p hay không, v s m hay v mu n th nào, chúng ta hoàn toàn không th bi t đ c. Đó là chuy n riêng gi a Chúa và linh h n ng i m i ch t. Do đó, tôi xin đ ngh b ch “s m” đi và s a i i nh sau: “Nguy n xin Thiên Chúa nhân t đ a linh h n Giuse hay Maria... v h ng Nhan Thánh Chúa.” Ho c cũng có th vi t r ng: “Nguy n xin Thiên Chúa nhân t đón nh n linh h n Giuse hay Maria... vào N c Thiên Đàng.”

c) V n đ “Thánh L đ i đ i cho ng i s ng” và “Thánh L vnh vi n cho ng i ch t”.

Trong th i gian g n đây, có m t s nhà Dòng ho c Hi p H i Công Giáo c p nh ng gi y ch ng ch in màu s c r t đ p, l ng vào trong nh ng bìa c ng đ ch ng nh n r ng do i yêu c u c a ng i xin, k t nay, nhà Dòng hay Hi p H i đó s “vnh vi n” hay “đ i đ i” dâng l ho c hy sinh hãm mình, c u nguy n cho ng i nào đó đang s ng hay ng i đã qua đ i.

ở đây, tôi mu n đ c chia s quan đ i m c a tôi v 3 thành ph n liên h trong hình th c c u nguy n này: Ng i xin c u nguy n, ng i đ c c u nguy n và t ch c h a c u nguy n,.

Đ i v i ng i xin c u nguy n: Tr c đây, chúng ta có thói quen là khi c n đ c c n gì ho c khi có thân nhân qua đ i, chúng ta th ng đ n nhà dòng ho c g p linh m c đ xin dâng l ho c thêm l i c u nguy n. Đó là m t thói lành t t có t lâu đ i c a Giáo H i. Ngày nay, ng i xin c u nguy n còn có th tr ng đ n b ng c qua các t gi y ch ng nh n giao cho ng i đ c c u nguy n ho c thân nhân c a ng i này. Tuy nhiên, qua tình nghĩa thâm giao, chính chúng ta cũng ph i đích thân ăn chay, hãm mình và c u nguy n cho h , ch không th ch b m t món ti n ra nh ng i khác ho c khoán tr ng cho m t t p th c u nguy n th cho mình. Ng i khác có th c u nguy n thêm v i mình, ch không th thay th cho mình.

Đ i v i ng i đ c c u nguy n: N u là ng i đã qua đ i thì th c s chúng ta không có gì đ nói, vì h đã sang m t th gi i khác r i. Nh ng đ i u đáng nói ở đây là ng i đ c c u nguy n còn đang s ng khi c m nh ng t m gi y ch ng ch s đ c ai đó c u nguy n cho đ n ngày t n th thì h i có cái c m giác an nhàn, th thái, đ n đ nghĩ r ng t nay ch ng c n ph i gi đ o v t v n a, vì đ i s ng hi n t i, cũng nh sau khi ch t đã có ng i khác lo c u nguy n “đ i đ i,

vĩnh viễn” rồi. Số dĩ đức chúa v y là vì ngài i đức chúa u nguy n đã ph i b ra m t kho n ti n khá l n đ “đ u t” cho vi c r i linh h n r i. Nói rõ ràng h n là ngài i ta có th b ti n ra mua đ t c c tr c n c Thiên Đàng. C m t ng sai l m này không nh ng có n i ngài i còn s ng xin đ c c u nguy n “đ i đ i”, mà còn lây lan đ n c thân nhân ngài i quá c n a. H coi nh vi c c u nguy n cho thân nhân đã qua đ i đã đ c lo chu đáo r i, h không còn trách nhi m gì n a. T t c đ c coi là “m yên m đ p”.

Đã có tr ng h p c th đáng ti c x y ra là m t c già m c b nh nguy hi m. C không ch u b ti n ra ch y ch a thu c thang, mà l i dùng kho n ti n duy nh t đó đ đi “mua Thánh L đ i đ i”, vì theo l i c “ph i lo ph n h n tr c khi lo ph n xác”. K t qu là c ch t vì t ch i dùng thu c thang.

Đ i v i t ch c c u nguy n: Chúng tôi không ph nh n s c n thi t cũng nh giá tr c a l i c u nguy n. Chúng tôi cũng c v i c các giáo dân ph i công đ c cho các nhà Dòng và Hi p H i Công Giáo đ ngày m t phát tri n. Tuy nhiên, trong v n đ này, chúng tôi mong sao các t ch c c u nguy n ph i gi i thích rõ ràng đ ng i xin c u nguy n cũng nh ng i đ c c u nguy n và thân nhân h đ ng hi u l m. M i ng i có b n ph n và trách nhi m v ph n r i c a linh h n mình, không th khoán tr ng cho Giáo H i hay m t t ch c nào c .

Thánh Augustinô đã nói r ng: “Thiên Chúa đ ng nên ta thì không c n có ta, nh ng Thiên Chúa c u chu c ta thì Ngài c n có ta c ng tác.” Nh ng vi c c ng tác này ch c ch n không ph i là b ti n ra thuê ng i khác c u nguy n cho ph n r i linh h n c a mình. V y chúng ta c n ph i minh đ nh m t l n n a r ng vi c r i linh h n c a ai thì ngài i đó ph i lo, không th b ti n ra khoán tr ng cho ai đ c c .

Nêu lên v n đ này, chúng tôi không h có ý đ phá ch ng trìn c u nguy n đ i đ i này, nh ng chúng tôi ch mu n đ cao c nh giác đ vi c c u nguy n cũng nh Thánh L Misa không b l i đ ng ho c c t nghĩa sai l c và mang âm h ng ti n b c.

H u qu c a tình tr ng “xin l đ i đ i và vĩnh viễn” này là nh ng tín h u nghèo s nghĩ r ng mu n vào n c Thiên Đàng cũng ph i có ti n, ho c h có ti n là mua đ c n c Thiên Đàng, còn ngài i nghèo ch t r i là tr thành nh ng “linh h n m côi”, không ai c u nguy n cho. Ng i nghèo đã kéo lê ki p kh trên tr n gian, không l còn nh h ng luôn đ n ki p sau n a sao?

Đ i u đó hoàn toàn không đ ng. Trong Hi n Ch v M u Nhi m Giáo H i, Công Đ ng Vatican II đã vi t: “Giáo H i l hành h t lòng kính nh , dâng l i c u cho nh ng ngài i đã ch t, vì c u nguy n cho h đ c gi i thoát kh i t i l i là m t vi c lành thánh...” Nói v s hi p thông gi a các Thánh trên tr i và các tín h u n i tr n th , Công Đ ng vi t ti p: “Khi đ c v quê tr i và hi n đ n tr c nhan Chúa, nh Ng i, v i Ng i và trong Ng i, các thánh l i không ng ng c u b u cho chúng ta bên Chúa Cha.”

T nguyên t c đó, hàng giây hàng phút trên trái đ t này, đ u có l i c u nguy n c a các linh m c dâng l Misa cũng nh c a các giáo dân tham đ Thánh L . Sau khi linh m c truy n phép, chúng ta th ng c u nguy n v i linh m c nh sau: “Xin Chúa cũng nh đ n ông bà, cha m , anh ch em chúng con đang an nh trong ni m hy v ng s ng l i, và m i ngài i đã qua đ i trong tình th ng c a Chúa. Xin cho các linh h n y đ c vào h ng ánh sáng tôn nhan Chúa.”

Cơm Nghiệm Vượt Tuổi Già

Tác Giả: Tán Sĩ TRáN AN BÀI
Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 15:09

Nhåy thì trong Giáo Hội không bao giờ có linh hồn nào đäc gọi là “linh hồn mä cõi”, bä lãng quên hoäc bä räi không ngäi cäu nguyän cä.

Tóm läi, thäa quý vä, đäng ai trong chúng ta lo läng vì không có thánh lä vĩnh viän và đäi đäi. Bao lâu còn Giáo Hội, thì hàng giây hàng phút trên trái đät đäu có Thánh Lễ Misa cäu nguyän cho nhäng ngäi đä qua đäi. Tä nay mäi khi tham đä thánh lä và nghe đän läi này: “Xin Chúa cũng nhä đän ông bà, cha mä, anh chä em chúng con đang an nghỉ trong niäm hy väng säng läi, và mäi ngäi đä qua đäi trong tình thäng cäa Chúa. Xin cho các linh hồn näy đäc vào häng ánh sáng tôn nhan Chúa.”, täc là chúng ta đang cäu nguyän cho nhäng ngäi thân thäng cäa mình và cho hät mäi ngäi đä qua đäi trên khäp thä giäi. Läi cäu nguyän này không nhäng chä “đäi đäi và vĩnh viän”, mà còn vang lên “täng giây, täng phút”, bao lâu Giáo Hội Chúa còn ngä trä trên trái đät này.

Thêm vào đó, Đäc Giáo Hoàng là Đäng kä vä Thánh Phêrä giä chìa khóa khoän phäc cäa Giáo Hội. Trong nhäng đäp đäc biät, ĐGH mä khoän phäc đó, đä ban nä toàn xá, nä đäi xá hoäc nä tiäu xá cho tät cä chúng ta và cho các linh hồn, nhä đó, chúng ta đäc häng lòng tä bi thäng xót cäa Chúa đä giäm phän phät cho täi läi chúng ta và cho täi läi nhäng ngäi đä qua đäi.

KẾT LUẬN

Thäa quý vä ,

Gän mät giä đäng hä qua, tôi đã trình bày mät sä cäm nghĩ vä tuäi già đäc tóm läi cä nhä sau:

Tuäi già läm cäm hay quên. Mà đã quên thì xin quên luôn cä nhäng giän hän thù ghét trong quá khä.

Tuäi già hay täi thân và sä cô đän: Hãy vì lòng thäng con cháu, chúng ta täp säng đäi näi tâm trong Víän Däng Lão và hãy chän Chúa làm nguän an vui cho tuäi già.

Tuäi già bät läc, nhäng cäu nguyän và kät häp väi Chúa thì ai cũng làm đäc cho täi giä chät.

Tuäi già giäng nhä tuäi thä: Dù thân xác già nhäng tinh thän phäi luôn luôn trä. Hãy säng giän đä, đän sä nhä trä thä đäc vào näc Thiên Đàng.

Tuäi già ban phát, cho đi, vì chính lúc cho đi tät cä là lúc nhän đäc nhiäu nhät.

Tuäi già và bänh tät đi song đôi väi nhau. Hãy thánh hoá Sinh, Bänh, Lão, Tä.

Tuäi già bäc gän đän sä Chät. Đó là giä xinh đäp nhät trong cuäc đäi vì đäc đäi diän väi Thiên Chúa. Giáo Hội là Mä chúng ta, hàng giây hàng phút và vĩnh viän, đäi đäi vän cäu nguyän cho chúng ta khi säng cũng nhä khi chät. Bän phän cäa chúng ta là säng xäng đáng ngäi con cäa Chúa, cäa Giáo Hội.

Cơm Nghiêm V Tu i Già

Tác Giả: Tỉn Sĩ TR N AN BÀI
Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 15:09

Tôi xin đợc mợc n mợc t câu chuyợn vui do Đợc Cợ Hợ ng Y Nguyợn Văn Thuợn đã kợ trong mợ t buợ i thuyợ t giợ ng cho giợ i già tợ i Chi Dòng Đợ ng Công Missouri, Hoa Kợ vào Năm Thánh 2000:

Có mợ t cha sợ già đợ n tuợ i vợ hợ u. Ngài xin Đợc Giám Mợc cho ngài rợ i nhiợ m vợ đợ vợ nhà đợ ng lão chuợ n bợ giợ n mình chợ t lành. Bợ n đợ o nghe vợ y thì buợ n lợ m, liợ n kéo nhau đợ n năn nợ cha ợ i:

- Thợ a cha xợ, cha vợ hợ u, bợ i ợ chúng con mợ côi, mợ cút, không ai trông nom đợ y đợ chúng con. Xin cha thợ ng ợ i vợ i xợ chúng con. Khi nào cha chợ t chúng con hợ a sợ làm ma thợ t lợ n đợ chôn cợ t cha. Cợ giáo xợ sợ đợ i khăn tang và sợ đợ c kinh cợ u nguyợ n cho cha vĩnh viợ n, suợ t đợ i.

Cha xợ cợ mợ t mợ c xua tay, lợ c đợ u:

- Thợi, cợ ợ vợ i chúng bay mợ y chợ c năm nay đợ rợ i. Bậy giợ cợ phợ i lo viợ c phợ n hợ n cợ a cợ . Mai ngày cợ chợ t chúng bay không chôn thì cũng có ngợ ợ i khác chôn, chợ ng ai đợ cợ nợ m chợ t thợ i tha. Đám ma lợ n hay nhợ cợ cũng chợ ng cợ n, vì chợ t rợ i cợ đợu còn biợ t gì nợ a. Còn viợ c chúng bay hợ a cợ u nguyợ n cho cợ thì cũng tợ t thợi, nhợ ng viợ c đợ còn tùy nợ i cợ . Cợ mà ăn ợ đợ p lòng Chúa thì cợ đợ c lên thiên đàng. Lúc đợ cợ chợ ng cợ n chúng bay cợ u nguyợ n. Mà nợ u chợ ng may cợ có phợ i xuợ ng hợ a ngợ c thì tợ i bay có cợ u nguyợ n đợ i đợ i hay vĩnh viợ n thì cũng vô ích thợi. Hợ c giợ mà cợ có vào lợ a luyợ n tợ i thì ai sao mình vợ y. Ngợ ợ i ta ra thì tợ t cợ cũng có ngày đợ c ra vợ y.

Xin cám ợ n quý vợ .

VietCatholic News (Thợ Năm 24/07/2003 09:22)

Nhân đợ c bài “Cơm Nghiêm V Tu i Già”

Tu Sĩ Phêrô Lê Đình Trợ (Phi Luợ t Tân)

Thợ i gian qua tôi quá bợ n rợ n vợ i viợ c hợ c hành nợ chợ ng còn nhợ đợ n viợ c đợ c các sách báo vợ tu đợ c. Hôm nay, tình cợ đợ c bài chia sợ “Cơm Nghiêm vợ Tu i Già” cợ a Tỉn Sĩ Trợ n An Bài đợ ng trên VietCatholic, tôi mợ i nghiợ m ra rợ ng cuợ c đợ i thợ t vợ n vợ i và bên kia nhợ ng thành tợ u đợ t đợ c ợ đợ i này vợ n còn có đợ mợ t lợ i mợ i giợ i tìm kiợ m giá trợ đợch thợ c cho cuợ c sợ ng cợ a mình trong tợ ng lai.

Tôi có mợ t ngợ ợ i chợ hợ, chợ ợ y ợ c ao chợ t ợ tuợ i 40; bợ i vì nhợ chợ ợ y bợ o: vợ i phợ nợ mà không có chợ ng con, tuợ i ợ y sợ là tuợ i cợ a cáu gợ t và gây sợ vô cợ . Đợ u này sợ gây khó khăn cho cuợ c sợ ng cợ a mợ i ngợ ợ i xung quanh. Chợ ợ y đã cợ u nguyợ n không ngợ ng đợ cho ợ c muợ n trợ thành hiợ n thợ c. Và Chúa đã thợ ng nhợ n lợ i chợ ợ y. Chợ ợ y đã ra đợ nhợ ợ c muợ n bợ i căn bợ nh ung thợ bao tợ .

Đợ i vợ i nhiợ u ngợ ợ i đợ là mợ t hình thợ c chợ y trợ n cuợ c sợ ng và không nhợ n ra ân huợ sợ sợ ng mà Chúa đã tợ ng ban. Nhợ ng vợ i tôi, tôi kính trợ ng chợ ợ y, nhợ bao nhiêu ngợ ợ i tợ ng quen biợ t chợ, bợ i lợ sợ sợ ng thợ t sợ đợ ng quý khi nó đợ c đợ t trong sợ liên hợ vợ i ngợ ợ i khác. Nợ u tôi chợ

Cơm Nghiệm Với Tuổi Già

Tác Giả: Tán Sĩ TRáN AN BÀI
Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 15:09

nhá cá giành giát táng giây phút cáa cuác sáng mà không quan tâm tái sá sáng cáa ngá i khác, nhá u tái chá khao khát sáng mà không ý thác ráng cá biát bao nhiáu ngá i đá hy sinh vì mình và cho mình, nhá u tái chá chú tráng đán cuác sáng cáa mình mà không ý thác nháng đau khổ và khó khăn mà ngá i khác phái gánh cháu thì quá thát cuác sáng cáa tái thát là vô nghĩa. Nó vô nghĩa không phái bái vì tái không ý thác vá giá trá cáa nó, nháng chá bái vì tái đá không “sáng” và thác thi nháng giá trá đá. Quá thát, cuác sáng sá là vô nghĩa nhá u thiáu sá hy sinh.

Tái ván cán nhá mát sá bài táp đác thái cán hác tiáu hác và mát trong nháng bài đác đá ván đánh đáng tái không ngáng, đá chính là bài đác: “Anh phái sáng!” Câu chuyán ká vá mát đái vá cháng ngháo cá mát đáa con nhá. Cuác sáng cáa gia đánh há chá đáa nhá vào viác lám cái trái trên sông. Mát hôm, cháng may trái giáng bão và chiác thuyán nhá cáa há bá chìm. Hai vá cháng lán háp giáa dòng nác đá và chá vá nhán ra ráng không làm sao hai vá cháng cá thá thoát khái Hà Bá nhá u cá tiáp tác bám váu vào nhau. Và chá đá đi tái quyát đánh đáng cám khi buáng tay khái ngá i cháng vái lái nhán gái “anh phái sáng”; bái vì ván cán cá mát cuác sáng khác đáng cán sá nâng đá cáa ngá i cháng, đá là cuác sáng cáa đáa con.

Cá lá cá mát chát gì đá táng tá vái lái tác giá bài thuyát tráng chia sá vá tuái giá: đá chính là sá hy sinh. Tái cám tháy trong lái ông nái cá mát chát gì đá ngá máng, nháng điáu đá không làm giám nhá yáu tá rát thát cáa cuác sáng. Cuác sáng đái há phái hy sinh không ngáng. Bác làm cha làm má phái hy sinh cho con cái và sá không ngáng hy sinh cho chúng cho đán khi nhá mát lia đái. Nhiáu ngá i không sá hy sinh, nháng há sá không ai nhán ra sá hy sinh đá và rái cuái cùng há sá trá vá vái sá quên lãng. Và chính điáu này mái đáng thác sá là điáu đáng sá nhá ông đá đá cáp á cuái bài thuyát tráng. Tuy nhián, nó đá đá cá giái quyát báng niám hy váng và tin táng vào cuác sáng đái sau. Nhái đá không cá sá hy sinh nào là vô nghĩa cá.

Tái cám tháy đá đá đánh đáng bái bài chia sá cáa ông rát nhiáu. Và càng bá đánh đáng hán khi nghe ông tráng bày đán cuái bài thuyát tráng cá liên quan đán sinh hoát tu sĩ cáa chúng tái. Tá khi nháp dòng đán nay, tái nhán tháy ráng mát trong nháng khó khăn cáa đái sáng tu trá chính là tá bá. Xáa kia điáu này không cá ván đá, vì thác thì cũng cháng cá gì đá bá, cán nay thì cá quá nhiáu điáu không muán bá, nhát là tián bác. Tái ván nái đáa vái các em láp đá ráng mát trong nháng khó khăn cáa lái khán tá bá chính là tá-bá-không-nhán-thêm. Chính vì không vát qua đá cá sá khó khăn này mà đáa sá tu sĩ và linh mác đáu trá nên ... giáu cá!

Tái không cá ý báo tái giáu và không cán tái sá giúp đá cáa ngá i khác. Điáu tái muán nái chính là xin mái ngá i thân quen há giúp tái sáng đáng nhá mát ngá i tu sĩ. Cáa cái là cán thiát đá táo sá thuán lái cho cuác sáng, nháng nó không phái là sá tuyát đái cán thiát. Tình tháng thì quan tráng hán. Và đá là điáu tái cán á mái. Cáu nguyán cho tái đá tái sáng đáp lòng Chúa và cá ích cho mái ngá i. Thát thì đái sáng tu trá cũng không cá nhu cáu gì lán. Tái cá xoay sá đá sáng đá đáu thánh Phaolá mô tá, đá là “hác sáng tá láp trong bát cá hoàn cánh nào” (Ph 4,11).

Cá lá tái lái dài lái mát rái, chác là bái vì tái cũng bát đáu giáu và cá lá đá cá giá lái ngá gát bên máy vi tính mát. Tha lái cho tái nhá.